

Troens nye plads i medierne: Fra kirkerum til offentlig samtale

Tro træder ud af kirkerummet og ind i offentligheden. Gennem podcasts, sociale medier og radioprogrammer bliver tro en del af den moderne samtale, hvor både præster og kendte deler deres åndelige rejser. Men hvad betyder det, når tro bliver et offentligt emne?

AF
SARAH AUKEN
sognepræst i Søborg Kirke
ved Gilleleje

Tro har traditionelt været opfattet som en sag, der foregår i lønkammeret, på kirkebænken eller i sjælesorgssamtalerne på præstekontoret. Der har ofte været større villighed til at diskutere budgetter

på menighedsrådsmøder end din og min tro. Men i de senere år har jeg set en markant ændring i, hvordan tro og spiritualitet diskuteres i det offentlige rum. Med flere platforme og stemmer, der bringer tro ind i offentligheden, åbnes der op for nye samtaler om troens rolle i det moderne liv.

I Danmark har flere kendte personligheder taget mod til sig og åbnet op om deres tro. For eksempel har vi set, hvordan en person som Casper Christensen, bedst kendt for sit arbejde inden for komik, har delt sin personlige rejse med tro. I sommeren 2024 strøg podcasten "Sørine og Livskraften"

Når en offentlig person taler om tro, skaber det opmærksomhed og kan nedbryde barrierer omkring emnet. Denne udvikling er en del af en bredere tendens, hvor tro bliver en naturlig del af den offentlige samtale.

ten" til tops, som den meste lyttede podcast i Danmark. I denne podcast inviterer sognepræst Sørine Gotfredsen kendte mennesker ind for at dele personlige fortællinger om at finde håbet og livskraften i definerende øjeblikke.

At "Sørine og Livskraften" opnår så stor popularitet, kan være et tegn på en dybere længsel i det moderne menneske. I en tid præget af usikkerhed og kompleksitet søger mange efter mening, håb og noget, der rækker ud over det materielle. Podcasten tilbyder et rum, hvor kendte personer deler deres oplevelser af håb og livskraft i svære tider, og dette kan resonere dybt med lyttere, der selv står over for livets

udfordringer. Når en offentlig person taler om tro, skaber det opmærksomhed og kan nedbryde barrierer omkring emnet. Denne udvikling er en del af en bredere tendens, hvor tro bliver en naturlig del af den offentlige samtale.

Præsten som sit eget medie

Som præst har jeg også bemærket en spændende udvikling på sociale medier, hvor præster og religiøse figurer træder frem som mediepersonligheder. Disse præster bruger platforme som Facebook, Instagram og TikTok til at formidle deres tro, men ofte uden at prædike i traditionel forstand. I stedet viser de, hvordan tro er en integreret del af deres daglige liv.

Nogle af mine kolleger anvender humor og satire for at gøre troen mere tilgængelig og nedbryde fordomme, mens andre deler boganbefalinger, daglige refleksioner eller glimt af deres hverdag. Disse tilgange hjælper med at normalisere det at have en tro og viser, at præster også er mennesker med almindelige udfordringer. Selvom disse præster måske ikke er kendte i traditionel forstand, spiller de en væsentlig rolle i at aftabusere tro på sociale medier og skabe fællesskaber omkring tro og kristendom.

Hvad ville Jesus have sagt? – Tro i et nyt radioproduct

I mit arbejde som præst har jeg også været heldig at medvirke i DR1's radioprogram "Hvad ville Jesus have sagt?!" Programmet stiller spørgsmål om, hvordan Jesu lære kan forstås og anvendes i en moderne kontekst. Her kombineres refleksion og debat. Sammen med andre præster og teologer behandler vi lytternes spørgsmål sendt til mailadressen jesus@dr.dk – der har været spørgsmål om alt fra efterliv, bøn, klimasorg og etiske dilemmaer. Jesus selv havde sjældent et konkret svar på de spørgsmål, han blev stillet, men hans svar inspirerede ofte til dybere refleksion.

Åbner for en ny samtale blandt folk

En af de mest interessante konsekvenser af denne udvikling er, hvordan åbne diskussioner om tro og spiritualitet blandt

DR1's radioprogram "Hvad ville Jesus have sagt?!" stiller spørgsmål om, hvordan Jesu lære kan forstås og anvendes i en moderne kontekst. Her kombineres refleksion og debat. Jesus selv havde sjældent et konkret svar på de spørgsmål, han blev stillet, men hans svar inspirerede ofte til dybere refleksion.

kendte personer og religiøse figurer på sociale medier kan påvirke samtalerne i det daglige. Når troen bliver en del af den offentlige samtale, skaber det en sneboldeffekt, hvor flere mennesker føler sig komfortable med at dele deres egne erfaringer og overbevisninger – både i private og sociale sammenhænge.

Som præst har jeg erfaret, at tro ikke længere kun er et emne for prædikener og kirkelige samtaler, men noget, som almindelige mennesker helt legitimt begynder at drøfte mere åbent med familie, venner og kolleger. Jeg håber, at dette kan føre til en dybere forståelse og større tolerance over for forskellige trosretninger og livssyn. I en tid, hvor mange søger efter mening og forbindelse i en stadig mere kompleks verden, spiller disse samtaler en vigtig rolle i at skabe fællesskab og samhørighed.

Men hvad betyder det for troen, når den flyttes fra private samtaler og religiøse rum til de offentlige medier? Bliver den reduceret til blot endnu et emne for debat, eller skaber det en dybere forståelse og respekt for forskellige trosperspektiver? Ved at kombinere traditionel mediedækning med sociale mediers evne til at skabe personlige forbindelser har både radioprogrammer som "Sørine og Livskraften" og "Hvad ville Jesus have sagt?" samt præsternes tilstedeværelse på sociale medier vist, at tro kan blive en central del af den offentlige samtale uden nødvendigvis at miste sin dybde. Disse platforme giver plads til, at tro kan blive drøftet på en måde, der er både relaterbar og åben for alle.

Udfordringer og muligheder

Selvom normaliseringen af tro i medierne og på sociale platforme kan ses som en positiv udvikling, er der også udfordringer forbundet med denne tendens. En af de største udfordringer er, hvordan tro bliver præsenteret. Når tro diskuteres i medierne, er der en risiko for, at den bliver simplificeret eller kommercialiseret, især når den behandles som en del af populærkulturen.

En anden bekymring er, hvordan modtageren opfatter afsenderen. I en tid, hvor mange har mistet det religiøse sprog og forståelse, kan det være svært for modtageren at

skelne mellem forskellige religiøse stemmer. For eksempel kan der være en fare for, at en modtager ikke kan aflæse, om afsenderen er en del af det radikale evangeliske højre eller en almindelig folkekirkepræst. Når alle former for tro opfattes som ens, bliver nuancerne og de teologiske forskelle udvandet, hvilket kan føre til misforståelser og forsimplede opfattelser af, hvad tro og religion indebærer.

Denne manglende skelnen kan have alvorlige konsekvenser for, hvordan tro opfattes og diskuteres i det offentlige rum, og det understreger vigtigheden af klar og tydelig kommunikation omkring troens mangfoldighed.

Fremtiden for tro i medierne

Tendenserne i mediedækningen af tro, herunder programmer som "Sørine og Livskraften" og "Hvad ville Jesus have sagt?" og præsternes tilstedeværelse på sociale medier, viser, at tro har fundet en ny plads i medielandskabet. Tro er ikke længere begrænset til religiøse rum, men kan eksistere side om side med andre aspekter af menneskelig erfaring.

Som præst, der er engageret i, hvordan troen formidles i det moderne samfund, finder jeg det spændende at se, hvordan medierne vil fortsætte med at dække tro i fremtiden.

Vil det forblive et nicheemne, eller vil det udvikle sig til at blive en integreret del af den offentlige diskurs? Uanset hvad har de seneste udviklinger vist, at tro kan deles, diskuteres og forstås på nye måder – både på traditionelle og nye medieplatforme. Vigtigst af alt åbner det op for samtaler blandt os alle, hvor vi kan dele vores oplevelser og syn på troens plads i vores liv. •

Sarah Auken har en diplomuddannelse i kommunikation og sociale medier fra Danmarks Journalisthøjskole. Er tidligere mediekonsulent, aktiv debattør og skribent.